

Kız ve Sihirli Fok

Ebru Mina TOMURCUK

Kız ve Sihirli Fok

Ebru Mina TOMURCUK

Lila deniz kenarındaki küçük mavi bir evde yaşıyordu. Sıcak kahverengi bir teni, iki kısa örgülü dalgalı siyah saçı ve sorularla dolu büyük, yuvarlak ela gözleri vardı. Her sabah parlak sarı yağmurluğunu ve kırmızı lastik çizmelerini giyerdi. Sonra harikalar aramak için sahile koşardı. 'Bugün ne bulacağım?' diye sorardı dalgalara.

Güneşli bir gün, Lila bir gelgit havuzunda parlayan bir şey gördü. Gümüş grisi bir foka benziyordu ama çok daha küçüktü, büyük bir köpek boyutundaydı. Fokun koyu yuvarlak gözleri ve boynunda küçük bir inciyle örülmüş bir yosun bandı vardı. 'Merhaba,' dedi Lila. 'Ben Lila. Sen kimsin?' Fok gözlerini kırptırdı ve gülümsedi.

'Ben Mira,' dedi fok. 'Yansımaların içinden yolculuk edebilirim.'
Lila'nın gözleri kocaman açıldı. 'Yansımalar mı?' diye sordu.
'Su birikintilerindeki ve aynalardaki gibi mi?' Mira başını salladı. 'İzle!' Gelgit havuzuna daldı ve gümüş mavisi tüyleri parıldadı. Suyun içinde yansıması bir yıldız gibi titredi. Sonra kıkırdayarak yeniden yüzeye çıktı.

Mira endişeli görünüyordu. 'Bir şeyler ters gidiyor,' dedi. 'Kayıp bir okyanus anısı yok oldu. Denizin özel bir şarkısını taşıyan parlayan bir küre bu. O olmadan okyanus kendini üzgün hissediyor.' Lila'nın merakı alevlendi. 'Onu bulabilir miyiz?' diye sordu. 'Deneyebiliriz,' dedi Mira, 'ama derinlere dalmalı ve cesur olmalıyız.' Lila başını salladı. 'Hazırım!'

Mira, Lila'yı suyun sakın ve cam gibi berrak olduđu gizli bir mağaraya götürdü. 'Yüzgecimi tut,' dedi Mira. 'Zıpladığımızda nefesini tut ve yansımaya güven.' Lila'nın karnında bir kıpırtı hissetti ama sıkıca tutundu. Zıpladılar. Su parıldadı ve birden ışıltılı bir ışıık tüneline süzölmeye başladılar.

Ařağı ve daha ařağı indiler, gkkuřağı renkli mercanların ve dans eden balıkların dünyasına. Lila'nın kırmızı çizmeleri usulca tekmeliyordu. 'Anı nerede?' diye sordu. Mira burnuyla işaret etti. 'Derin, ıřıltılı yerlerin bir yerinde. Okyanus canlılarına sormalıyız.' Lila, 'Affedersiniz, parlayan bir küre gördünüz mü?' dedi. Balıklar başlarını salladı.

Kabuğunda yosun olan bilge, yaşlı bir kaplumbağayla karşılaştılar. 'Fısıldayan Mağaralar'ın yakınında bir ışık parıltısı gördüm,' dedi. 'Ama orası karanlık ve zorlu.' Lila'nın kalbi hızlı çarpıyordu ama, 'Bunu birlikte yapabiliriz,' dedi. Mira gülümsedi. 'Cesaret ve merak iyi bir takım olur.' Sallanan yosunların ve minik parlayan karideslerin yanından yüzerek geçtiler.

Fısıldayan Mağaralar yankılarla doluydu. Lila yumuşak, hüznü sesler duydu. 'Bu anı,' diye fısıldadı Mira. 'Kaybolmuş ve yalnız.' İçeri göz attılar. Orada, bir köşede, plaj topu büyüklüğünde parlayan bir küre yüzüyordu. İçinde dönen mavi ve pembe bir ışık ve balıklar gibi minik parıltılar vardı. Ama titriyor ve sönüyordu.

Lila yardım etmek istedi ama biraz korktu. Mağara karanlıktı ve anının ışığı zayıflıyordu. 'Ya ona ulaşamazsak?' diye fısıldadı. Mira eline burnunu sürttü. 'Sen cesursun, Lila. Ona neye ihtiyacı olduğunu sor.' Lila derin bir nefes aldı. 'Merhaba, küçük anı,' diye seslendi usulca. 'Sana yardım etmeye geldik.'

Anı daha parlak titredi. 'Kayboldum,' dedi minik bir sesle. 'Eve dönüş yolumu bulamıyorum.' Lila'nın merakı kabardı. 'Neyi hatırlıyorsun?' diye sordu. 'Bir şarkı hatırlıyorum,' dedi anı. 'Dalgaların ve güneş ışığının şarkısını.' Lila gülümsedi. 'Onu birlikte söyleyebiliriz!' Mira yumuşak bir melodi mırıldandı ve Lila ona katıldı.

Şarkı söylerken anının ışığı güçlendi. İnci gibi ışık şeritleri etrafında döndü. 'Beni takip edin!' diye bağırdı Lila. Mağaradan dışarı yüzdüler, anı aralarında yüzüyordu. Ama geri dönüş yolu bir yosun yumağıyla kapanmıştı. Lila'nın karnında bir düğüm hissetti. 'Nasıl geçeceğiz?' diye sordu.

Mira yosunları inceledi. 'Akıntıdan yardım isteyebiliriz,' dedi. Lila cesaretini hatırladı. 'Lütfen, nazik akıntı,' diye seslendi, 'yosunları bizim için ayırabilir misin?' Nazik bir su akışı yosunları kenara itti. 'Teşekkürler!' diye güldü Lila. Anı daha parlak parladı ve yan yana açıklıktan yüzdüler.

Yukarı ve daha yukarı yükseldiler, parıldayan suyun içinden geçerek gelgit havuzundan dışarı fırladılar. Lila nefes nefese kaldı ve güldü. Anı üstlerinde yüzüyor, küçük bir güneş gibi parlıyordu. 'Başardık!' diye bağırdı Lila. Mira yüzgeçlerini çırttı. 'Sen cesur ve meraklıydın, Lila. Anıyı kurtaran buydu.' Anı mutlu mutlu döndü ve her yere parıltılar saçtı.

Sahilde, anı gökyüzüne yükseldi ve okyanusun üzerine yerleşti. Dalgalar yumuşak, mutlu bir şarkı söylemeye başladı. 'Eve döndü,' dedi Mira. 'Ve seni hatırlayacak.' Lila, Mira'ya sarıldı. 'Bana güvendiğin için teşekkür ederim,' dedi. Mira ona yosun bandından küçük bir inci verdi. 'Cesaret ve merak için,' dedi.

O günden sonra Lila her sabah gelgit havuzunu ziyaret etti. Bazen Mira yansımada belirirdi ve derin, ısıltılı yerler hakkında konuşurlardı. Lila, aynı anda cesur ve meraklı olmanın harika keşiflere yol açabileceğini öğrendi. İnciyi gururla taktı ve sonsuz sorular sordu, her zaman bir sonraki maceraya hazırды.

Ve okyanus özel şarkısını her söylediğinde, Lila kayıp anının güvende ve mutlu olduğunu bilirdi. Gülümser ve fısıldardı, 'Seni birlikte bulduk.' Mira suda parıldardı ve iki arkadaş, cesaret ve merakın mükemmel bir takım oluşturduğunu bilerek dalgaların güneş ışığında dans edişini izlerdi.